

statement-מְיַמְרָא ■ challenge-קוּשְׂיָא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ-! answer proof-ראייה ■		disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story- O		מקרא-key:		
קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ				
מזרא	מאן דאמר					
יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהם, בית דין מעמידים להם אפוטרופוס ובוררים להם חלק יפה, ואם הגדילו - יכולים למחות	רב נחמן אמר שמואל:		◆	◇	מב.	
אם הגדילו - אינם יכולים למחות, דא"כ, מה כח בית דין יפה.	ורב נחמן דידיה:		◆	◇	מב.	
ומי אית ליה לרב נחמן אם כן מה כח בית דין יפה?			⋮		מב.	
שום הדיינים שפיהתו שתות או הותירו שתות - מכרן בטל	והתנן: [חכמים]		◆	◇	מב.	
מכרן קיים, א"כ, מה כח ב"ד יפה	רבן שמעון בן גמליאל:		◆	◇	מב.	
הלכה כדברי חכמים	ואמר רב הונא בר חיננא אמר רב נחמן:		■	◇	מב.	
לא קשיא: הא דטעו, הא דלא טעו.			!	◇	מב.	
אי דלא טעו, מאי יכולים למחות?			⋮		מב:	
יכולים למחות ברוחות.			!	◇	מב:	
האחין שחלקו הרי הן כלקות	רב נחמן:		■	◇	מב:	
פחות משתות - נקנה מקח			■	◇	מב:	
יתר על שתות - בטל מקח			■	◇	מב:	
שתות - קנה ומחזיר אונאה.			■	◇	מב:	
הא דאמרן פחות משתות נקנה מקח, לא אמרן אלא דלא שויה שליח, אבל שויה שליח, אמר: לתקוני שדרתיך ולא לעוותי.	רבא:		■	◇	מב:	
והא דאמרן יתר משתות בטל מקח, לא אמרן אלא דלא אמר ניפליגן בשומא דבי דינא, אבל אמר נפלוג בשומא דבי דינא מכרן קיים	[רבא]		■	◇	מב:	
שום הדיינים שפיהתו שתות או הותירו שתות - מכרן בטל	דתנן: [ת"ק]		◆	◇	מב:	
מכרן קיים.	רשב"ג:		◆	◇	מב:	
והא דאמרן שתות קנה ומחזיר אונאה, לא אמרן אלא במטלטלי, אבל במקרקעי - אין אונאה לקרקעות	[רבא]		■	◇	מב:	
ובמקרקעי - לא אמרן אלא דפלוג בעילוויא, אבל פלוג במשחתא לא כדרכה			■	◇	מב:	
כל דבר שבמדה ושכבמשקל ושכבמנין, אפילו פחות מכדי אונאה נמי חוזר.	דאמר רבה:		■	◇	מב:	
השולח את הבעירה ביד חרש שוטא וקטן - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים, שילוח ביד פיקח - פיקח חייב	והא דתנן:		■	◇	מב:	
ואמאי? נימא: שלוחו של אדם כמותו			⋮		מב:	
שאני התם, דאין שליח לדבר עבירה, דאמרין: דברי הרב ודברי תלמיד - דברי מי שומעים?			!	◇	מב:	
שליח שלא עשה שליחותו - שליח מעל, עשה שליחותו - בעל הבית מעל	והדתנן:		■	◇	מב:	
כי עשה שליחותו דבעל הבית - בעל הבית מיהא מעל, אמאי? נימא: אין שליח לדבר עבירה			⋮		מב:	
שאני מעילה, דילפא חטא מתרומה, מה תרומה משוי שליח, אף מעילה משוי שליח.			!	◇	מב:	
ונילף מינה			⋮		מב:	
משום דהוי מעילה ושליחות יד שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין.			!	◇	מב:	
מעילה - הא דאמרן. שליחות יד מאי היא?			⋮		מב:	
(שמות כד) על כל דבר פשע - בש"א: להיב על המחשבה כמעשה	דתניא: [ב"ש]		◆	!	◇	מב:

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
---	---

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אינו חייב עד שישלח בו יד, שנאמר: אם לא שלח ידו וגו'	ב"ה:	◊	■	!								מב:
והלא נאמר על כל דבר פשע	אמרו ב"ש לב"ה:	◊	■	!								מב:
והלא נאמר (שמות כד) אם לא שלח ידו במלאכת רעהו	אמרו להם ב"ה לב"ש:	!	!									מב:
א"כ, על כל דבר פשע למה לי?	אמרו ב"ש לב"ה:	◊	■	!								מב:
שיכול אין לי אלא הוא, אמר לעבדו ולשלוחו מניין? ת"ל: על כל דבר פשע.	[בית הלל]	!	!									מב:
הניחא לב"ה, אלא לב"ש דמוקמי ליה להאי קרא במחשבה כמעשה, נילף מיניה		◊	■	!								מב:
משום דהוה מעילה טביחה ומכירה שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין.		!										מב:
מעילה - הא דאמרן. טביחה ומכירה - מאי היא?		◊	■	!								מב:
אמר קרא: (שמות כא) וטבחו או מכרו, מה מכירה ע"י אחר, אף טביחה על ידי אחר.		!										מב:
או - לרבות את השליח.	דבי ר' ישמעאל תנא:	!										מב:
תחת - לרבות את השליח.	דבי חזקיה תנא:	!										מב:
הניחא למ"ד שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין, אלא למ"ד מלמדין מאי איכא למימר?			◊	■								מב:
גלי רחמנא בשחוטאי חוץ (ויקרא טז) דם יחשב לאיש ההוא דם שפך, הוא - ולא שלוחו.			◊	■	!							מב:
אשכחן גבי שחוטאי חוץ, בכל התורה מנלן?			◊	■	!							מב:
דיליף משחוטאי חוץ.			◊	■	!							מב:
אדיליף משחוטאי חוץ, ניליף מהנך.			◊	■	!							מב:
הדר כתב רחמנא: (ויקרא טז) ונכרת האיש ההוא, אם אינו ענין לגופו, תנהו ענין לכל התורה כולה.			◊	■	!							מב:
ולמ"ד שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדים, הני ההוא ההוא מאי דריש בהו?			◊	■	!							מב:
חד, למעוטי שנים שאוחזים בסכין ושוחטים וחד, הוא - ולא אנוס, הוא - ולא שוגג, הוא - ולא מוטעה.			◊	■	!							מב:
ואידך?			◊	■	!							מב:
מהו ההוא.			◊	■	!							מב:
ואידך?			◊	■	!							מב:
הוא ההוא לא דריש.			◊	■	!							מב:
האומר לשלוחו צא הרוג את הנפש - הוא חייב, ושולחיו פטור	והא דתני: [ת"ק]	◊	■	!								מב:
שולחיו חייב, שנא': (שמואל ב' יב) אותו הרגת בהרב בני עמון	שמאי הזקן אומר משום חגי הנביא:	◊	■	!								מב:
מאי טעמיה דשמאי הזקן?			◊	■	!							מב:
שני כתובים הבאים כאחד מלמדין, והוא ההוא לא דריש.	קסבר: [שמאי הזקן]	!										מב:
ואיבעית אימא: לעולם דריש, ומאי חייב? חייב בדיני שמים.			◊	■	!							מב:
מכלל דת"ק סבר: אפילו מדיני שמים נמי פטור?			◊	■	!							מב:
אלא דינא רבה ודינא זוטא איכא בינייהו.			◊	■	!							מב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ואיבעית אימא: שאני התם, דגלי רחמנא אותו הרגת בחרב בני עמון.												◇	מג.	
ואידך?												;	◇	מג.
הרי לך כחרב בני עמון, מה חרב בני עמון אין אתה נענש עליי, אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו												!	◇	מג.
מאי טעמא?												^		מג.
מורד במלכות הוה, דקאמר ליה: (שמואל ב' יא) ואדוני יואב וכל עבדי אדוני על פני השדה חונים.												!	◇	מג.
את"ל סבר שמאי: שני כתובים הבאים כאחד מלמד, והוא הוא לא דריש, מודה באומר לשלוחו צא בעול את הערוה ואכול את החלב - שהוא חייב, ושולחיו פטור, שלא מצינו בכל התורה כולה זה נהנה וזה מתחייב.	רבא:											■	◇	מג.
שליח נעשה עד	איתמר, רב:												◇	מג.
אין שליח נעשה עד.	דבי רבי שילא												◇	מג.
מ"ט דבי רבי שילא?													^	מג.
אילימא משום דלא א"ל הוי לי עד													!	מג.
אלא מעתה, קידש אשה בפני שנים ולא אמר להם אתם עדיי, ה"נ דלא הוה קידושי?													;	מג.
שליח נעשה עד, אלומי קא מאלימנא למילתיה	אלא, רב אמר:												◇	מג.
אין שליח נעשה עד, כיון דאמר מר: שלוחו של אדם כמותו, הוה ליה כגופיה.	דבי רבי שילא אמרי:												◇	מג.
אמר לשלשה צאו וקדשו לי האשה - אחד שליח ושנים עדים, דברי ב"ש	מיתבי: [בית שמאי]												◇	מג.
כולם שלוחין הן, ואין שליח נעשה עד	בית הלל:												◇	מג.
עד כאן לא פליגי - אלא בשלשה, אבל בשנים - דברי הכל לא													;	מג.
הוא דאמר כי האי תנא													!	מג.
שליח ועד אחד	דתניא: רבי נתן אומר, בית שמאי:												◇	מג.
שליח ושני עדים.	[רב נתן אומר] בית הלל:												◇	מג.
ורב כבית שמאי?													;	מג.
איפוך.													!	מג.
ורב אחא בריה דרבא מתני איפכא:	[רב אחא בריה דרבא]												!	מג.
אין שליח נעשה עד	רב:												◇	מג.
שליח נעשה עד.	דבי ר' שילא												◇	מג.
והילכתא: שליח נעשה עד.													■	מג.
אמר לשנים צאו וקדשו לי את האשה - הן הן שלוחיו, הן הן עדיי וכן בגירושין	רבא אמר רב נחמן:												■	מג.
וכן בדיני ממונות.													■	מג:
וצריכא דאי אשמעינן בקידושין, משום דלמיסרה קאתי, אבל גירושין - ניוחש שמא עיניו נתן בה, ואי אשמעינן גירושין, משום דאיתא לבי תרי לא הזיא, אבל ממונא - אימא הני מיפלג פלגי, צריכי.													■	מג:
מאי קסבר?													^	מג:
המלוה חבירו בעדים צריך לפורעו בעדים	אי קסבר: [רב נחמן]												!	מג:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
קידושין-האיש מקדש	מימרא	מאן דאמר													
הני נוגעים בעדות ניהו, דאי אמרי לא פרעניה, אמר להו פרעוני?												?			מג:
המלוה את חבירו בעדים א"צ לפורעו בעדים, ומגו דיכלי למימר אהדרינהו ללוה, יכולין למימר פרעניה למלוה.		אלא לעולם קסבר: [רב נחמן]										!			מג:
והשתא דתקון רבנן שבועת היסט, משתבעי הני עדים דיהיבנא ליה, ומשתבע מלוה דלא שקיל ליה, ופרע ליה ליה ליה למלוה.															מג:
האיש מקדש את בתו.															מג:
נערה המאורסה - היא ואביה מקבלין את גיטה	תנן התם: [רבנן]														מג:
אין שתי ידים זוכות כאחד, אלא אביה מקבל את גיטה, וכל שאין יכולה לשמור את גיטה - אין יכולה להתגרש.	רבי יהודה:														מג:
כמחלוקת לגירושין כך מחלוקת לקידושין	ריש לקיש:														מג:
מחלוקת לגירושין, אבל לקידושין, דברי הכל - אביה ולא היא.	רבי יוחנן:														מג:
מאי טעמיה דר' יוחנן אליבא דרבנן? גירושין דמכנסת עצמה לרשות אביה - בין היא ובין אביה, קידושין דמפקעת עצמה מרשות אביה - אביה ולא היא.	ואמר ר' יוסי בר' חנינא:														מג:
והרי מאמר, דמפקעת עצמה מרשות אביה															מג:
קטנה מן האירוסין - אין עושים בה מאמר אלא מדעת אביה והנערה - בין מדעת עצמה בין מדעת אביה	ותנן:														מד:
מאי טעמיה דר' יוחנן אליבא דרבנן? קידושין דמדעתה - אביה ולא היא, גירושין דבעל כרחיה - בין היא בין אביה.	אלא אי איתמר הכי איתמר, אמר רבי יוסי בר' חנינא:														מד:
הרי מאמר דמדעתה															מד:
בין היא ובין אביה	וקתני:														מד:
התם במאמר דבעל כרחיה, ורבי היא															מד:
העושה מאמר ביבמתו שלא מדעתה, רבי אומר: קנה	דתניא: [רבי]														מד:
לא קנה.	הכמים:														מד:
מאי טעמיה דרבי?															מד:
גמר מביאה דיבמה, מה ביאה דיבמה בעל כרחיה, אף הכא נמי בע"ל	[רבי]														מד:
ילפינן מקידושין, מה קידושין דמדעתה, אף - ה"נ דמדעתה.	ורבנן סברי:														מד:
במאי קמיפלגי?															מד:
מילי דיבמה מיבמה הוה ליה למילף	רבי סבר:														מד:
קידושין מקידושין הוה ליה למילף.	ורבנן סברי:														מד:
ה"נ מסתברא כדקא מתרין רבי יוחנן															מד:
מה שאין כן בקידושין.	מדקתני סיפא:														מד:
אלא נימא תיהוי תיובתא דר"ל															מד:
הא מני? רבי יהודה היא	אמר לך ר"ל:														מד:
אין שתי ידים זוכות כאחת.	דאמר: [רבי יהודה]														מד:
אי רבי יהודה, מה שאין כן בקידושין, מה שאין כן בגירושין מיבעי ליה															מד:
אין ה"נ, אידי דתנא מאמר דדמי לקידושין, תנא נמי מה שאין כן בקידושין.															מד:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer! proof- ראיה
---	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ורבי יהודה, מאי שנא מאמר?												◇	מד.		
הואיל וזקוקה ועומדת.												!	◇	מד.	
השתא דאתית להכי, ר' יוחנן נמי לא תיקשי לך מעיקרא, שאני מאמר, הואיל וזקוקה ועומדת.												■	◇	מד.	
האיש מקדש את בתו כשהיא נערה, בו ובשלוחו	תנן:											■	◇	מד.	
בו ובשלוחו אין, בה ובשלוחה לא												■	◇	מד.	
תיובתא דר"ל												◇	מד.		
הא נמי רבי יהודה היא.	אמר לך ר"ל:											!	◇	מד.	
ומי מצית מוקמת לה כרבי יהודה?												◇	מד.		
האומר לאשה התקדשי לי בתמרה זו התקדשי לי בזו	והקתני סיפא:											■	◇	מד.	
מאן תנא התקדשי התקדשי?	ואמרין:											^	◇	מד.	
ר"ש היא	ואמר רבה:											!	◇	מד.	
עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד	דאמר: [רבי שמעון]											!	◇	מד.	
וכי תימא כולה ר' יהודה, ובפרטי סבר לה כר"ש												!	◇	מד.	
ומי סבר לה?												◇	מד.		
זה הכלל: כלל - אינו חייב אלא אחת, פרט - חייב על כל אחת ואחת, דברי ר"מ	והתניא: [רבי מאיר]											■	◇	מד.	
שבועה לא לך לא לך לא לך - חייב על כל אחת ואחת	רבי יהודה:											■	◇	מד.	
לא לך לא לך לא לך ולא לך שבועה - חייב על כל אחת ואחת	רבי אליעזר:											■	◇	מד.	
לעולם אינו חייב - עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד	רבי שמעון:											■	◇	מד.	
אלא כולה ר' שמעון היא, ובשליחות סבר לה כרבי יהודה.												!	◇	מד.	
ר' אסי לא על לבי מדרשא, אשכחיה לרבי זירא, אמר ליה: מאי אמור האינא בי מדרשא?												○	מד.		
אף אנא לא עייל, ר' אבין הוא דעייל	אמר ליה: [רבי זירא]											○	מד.		
תברותא כולה כר' יוחנן, וצווה ריש לקיש כי כרוכיא (דברים כד) ויצאה והיתה, וליכא דאשגח ביה.	ואמר: [רבי אבין]											■	○	◇	מד.
רבי אבין בר סמכא הוא?	אמר ליה: [רבי אסי]											◇	מד.		
אין, כמין ימא לטיגני הוא.	אמר ליה: [רבי זירא]											!	מד.		
אנא לא רבי אבין ברבי חייא ולא רבי אבין בר כהנא, אלא רבי אבין סתם.	רב נחמן בר יצחק:											■	◇	מד.	
למאי נפקא מינה?												◇	מד.		
למירמא דידיה אדידיה.												!	◇	מד.	
נערה, מהו שתעשה שליח לקבל גיטה מיד בעלה? כיד אביה דמיא, או כחצר אביה דמיא? כיד אביה דמיא, מה אביה משוי שליח אף היא נמי משוי שליח, או דילמא כחצר אביה דמיא, ועד דמטיא גיטא לידה לא מיגרשה?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:											^	◇	מד.	
ומי מספקא ליה לרבא הא?												◇	מד:		
כתב גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו - ה"ז גט נעור - אינו גט	והאמר רבא:											■	◇	מד:	

❖ חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story		■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer! ■ ראיה-proof				
קידושין-האיש מקדש מימרא		מאן דאמר				
				א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
ניעור אמאי אינו גט? דהויא לה חצר משתמרת שלא לדעתה, ואי ס"ד כחצר אביה דמיא, כי מטא גיטה לידה נמי לא תיגרש, דהויא לה חצר המשתמרת שלא לדעת אביה					ז	מד:
אלא, לעולם פשיטא ליה דכי יד אביה דמיא, והכי קמיבעיא ליה: מי אלימא כיד אביה לשויה איהי שליח או לא?		[רבא מרב נחמן]			⋄ ^	מד:
אין עושה שליח.		א"ל: [רב נחמן]			⋄ !	מד:
קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שגיגע גט לידה		איתביה:			⋄ ז	מד:
הא נערה - ה"ז גט					ז	מד:
הכא במאי עסקינן - בשאין לה אב.					!	מד:
אם אמר אביה צא וקבל גט לבתי, אם רצה בעל לחזור בו - לא יחזור		הא מדקתני סיפא:			⋄ ז	מד:
מכלל, דרישא בדיש לה אב עסקינן					ז	מד:
חסורי מיחסרא והכי קתני: קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שגיגע גט לידה, הא נערה - ה"ז גט במה דברים אמורים - כשאין לה אב, אבל יש לה אב, ואמר אביה צא וקבל לבתי גיטה, ורוצה בעל לחזור - לא יחזור.					⋄ !	מד:
קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה, אמר שמואל: צריכה גט וצריכה מיאון.		איתמר: [שמואל]			⋄ ■	מד:
דברים בגו, אם גט למה מיאון? אם מיאון למה גט?		קרנא:			⋄ ■	מד:
הא מר עוקבא ובי דיניה בכפרי אפכוה, שדרוה לקמיה דרב		אמרו ליה:			⊚	מד:
האלהים צריכה גט וצריכה מיאון, וחס ליה לזרעיה דאבא בר אבא דנימא הכי.		אמר להו: [רב]			⋄ ■	מד:
וטעמא מאי?					^	מד:
צריכה גט - שמא נתרצה האב בקידושין, צריכה מיאון - שמא לא נתרצה האב בקידושין, ויאמרו: אין קידושין תופסין באחותה.		רב אחא בריה דרב איקא:			⋄ !	מד:
והוא ששדכו.		רב נחמן:			⋄ ■	מד:
אפילו מיאון אינה צריכה.		עולא:			⋄ ■	מד:
אע"ג דשידכו?					ז	מד:
מאן דמתני הא לא מתני הא.					!	מד:
קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה, אפילו מיאון אינה צריכה.		איכא דאמרי, אמר עולא:			⋄ ■	מד:
וכולן אם מתו, או מיאנו, או נתגרשו, או שנמצאו איילוניות - צרותיהן מותרות		מתיב רב כהנא:			⋄ ז	מד:
דקדשה מאן?					^ ז	מד:
אילימא דקדשה אביה					!	מד:
במיאון סגי לה? גט מעליא בעיא					ז ז	מד:
אלא לאו דקדשה איהי נפשה					⋄ !	מד:
וקתני דבעיא מיאון					ז	מד:
כגון שנעשה לה מעשה יתומה בחיי האב.		הוא מוטיב לה, והוא מפרק לה: [רב כהנא]			!	מד:
אין מוכרה לקרובים		מתיב רב המנונא: [ת"ק]			⋄ ■ ז	מד:
מוכרה לקרובים		משום ר' אלעזר אמרו:			⋄ ■ ז	מד:
שמוכרה אמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט		ושוין:			⋄ ■ ז	מה:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האי אלמנה היכי דמי										◊	⋈	מה.
אילמא דקדשה אביה											!	מה.
מי מצוי מזבן לה הא אין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות											⋈	מה.
אלא לאו דקדיש איהי נפשה											!	מה.
וקא קרי לה אלמנה											⋈	מה.
הכא בקדושי יעוד ואלבא דר' יוסי בר' יהודה:	רב עמרם אמר רבי יצחק:										!	מה.
מעות ראשונות לאו לקדושין ניתנו	דאמר: [ר' יוסי בר' יהודה]										!	מה.
מת ונפלה לפני אחיו ליבום אמר רב הונא אמר רב ממאנת למאמרו ואינה ממאנת לזיקתו, כיצד:	אתמר: [רב הונא אמר רב]										◊	מה.
עשה בה מאמר צריכה גט וצריכה חליצה וצריכה מיאון											◻ ◻	מה.
צריכה גט שמא נתרצה האב בקדושי שני											◻ ◻	מה.
צריכה חליצה שמא נתרצה האב בקדושי ראשון											◻ ◻	מה.
צריכה מיאון שמא לא נתרצה האב לא בקדושי ראשון ולא בקדושי שני ויאמרו אין קדושין תופסין באחותה											◻ ◻	מה.
לא עשה בה מאמר אינה צריכה אלא חליצה בלבד, מאי אמרת שמא יאמרו אין קדושין תופסין באחותה, הכל יודעים אחות חלוצה דרבנן											◻	מה.
אחות גרושה מדאורייתא אחות חלוצה מדברי סופרים	דאמר ריש לקיש כאן שנה רבי:										◻ ◻	מה.
הנהו בי תרי דהוו קא שתי חמרא תותי ציפי בבבל שקל חד מינייהו כסא דחמרא יתב ליה להבריה אמר מיקדשא לי ברתין לברי											◊	מה.
אפילו למאן דאמר חיישינן שמא נתרצה האב שמא נתרצה הבן לא אמרינן.	רבינא:										◻	מה.
ודילמא שליח שויה	רבנן לרבינא:										⋈	מה:
לא חציף איניש לשויי לאבוח שליח.											!	מה:
ודילמא ארצויי ארציייה קמיה											⋈	מה:
בפירוש אמר מר, דלא סבר להא דרב ושמואל.	אמר ליה רבה בר שימי:										!	מה:
ההוא גברא דקדיש בכישא דירקא בשוקא											◊	מה:
אפילו למאן דאמר חוששין שמא נתרצה האב, הני מילי דרך כבוד, אבל דרך בזיון לא.	רבינא:										◻	מה:
בזיון דמאי? אי בזיון דירקא, אי בזיון דשוקא?	רב אחא מדיפתי לרבינא:										⋈	מה:
נפקא מינה?											⋈	מה:
דקדיש בכספא בשוקא, או בכישא דירקא בביתא											!	מה:
מאי?											⋈	מה:
אידי ואידי דרך בזיון הוא.	א"ל: [רבינא]										!	מה:
ההוא דאמר לקריבאי והיא אמרה לקריבה, כפתיה עד דאמר לה תיהוי לקריבה, אדאכלי ושתי אתא קריביה באיגרא וקדשה											◊	מה:
כתיב: (צפניה ג) שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב.	אביי:										◻	מה:
חזקה אין אדם טורח בסעודה ומפסידה.	רבא:										◻	מה:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- ■</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי בינייהו?									?			מה:
איכא בינייהו, דלא טרח.									!			מה:
נתקדשה לדעת אביה, והלך אביה למדינת הים ועמדה ונישאת, אמר רב: אוכלת בתרומה עד שיבא אביה וימחה	[רב]								◆	■		מה:
אינה אוכלת, שמא יבוא אביה וימחה, ונמצאת זרה אוכלת בתרומה למפרע.	רב אסי:								◆	■		מה:
הוה עובדא, וחש לה רב להא דרב אסי.									○			מה:
ומודה רב, שאם מתה אינו יורשה, אוקי ממנא בחזקת מריה.	רב שמואל בר רב יצחק:								■	◇		מה:
נתקדשה לדעת וניסת שלא לדעת, ואביה כאן, רב הונא אמר: אינה אוכלת	[רב הונא]								◆	■	◇	מה:
אוכלת.	רב ירמיה בר אבא:								◆	■	◇	מה:
אינה אוכלת, ואפ"ל לרב דאמר אוכלת, התם הוא דלא איתיה לאב, אבל הכא דאיתיה לאב, האי דאישתיק - מירתח רתח.	רב הונא:								■	◇		מה:
אוכלת, ואפ"ל לרב אסי דאמר אינה אוכלת, התם הוא דשמא יבוא אביה וימחה, אבל הכא מדשתיק - איתנוחי איתנוחא ליה.	רב ירמיה בר אבא:								■	◇		מה:
נתקדשה שלא לדעת אביה וניסת שלא לדעת, ואביה כאן, רב הונא אמר: אוכלת	[רב הונא]								◆	■	◇	מה:
אינה אוכלת.	רב ירמיה בר אבא:								◆	■	◇	מה:
הא דרב הונא - (משלי י') כחומץ לשנים וכעשן לעינים, השתא ומה התם דקידושי דאורייתא, אמרת לא אכלה, הכא לא כל שכן, נראין דברי תלמיד.	עולא:								?	◇		מה:
מאי טעמא דרב הונא? הואיל ונעשה בה מעשה יתומה בחיי האב.	רבא:								!	◇		מו:
קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה, אמר רב: בין היא ובין אביה יכולין לעכב	איתמר: [רב]								◆	■	◇	מו:
אביה ולא היא.	רב אסי:								◆	■	◇	מו:
(שמות כב) אם מאן ימאן אביה - אין לי אלא אביה, היא עצמה מניין? ת"ל: אם מאן ימאן, מ"מ	איתיביה רב הונא לרב אסי, ואמרי לה חייא בר רב לרב אסי:								■	?	◇	מו:
לא תיזלו בתר איפכא, יכול לשנויי לכו: כגון שפיתה שלא לשום אישות.	אמר להו רב:								!	◇		מו:
פיתה שלא לשום אישות קרא בעי?									?			מו:
לומר, שמשלם קנס כמפותה.	ר"נ בר יצחק:								!	◇		מו:
(שמות כב) מהר ימהרנה לו לאשה - שצריכה הימנו קידושין	א"ל רב יוסף: אי הכי, היינו דתנינא:								■	■	◇	מו:
ואם פיתה לשום אישות, קידושין למה לי?									■			מו:
צריכה קידושין לדעת אביה.	א"ל אביי:								!	◇		מו:
האמר לאשה התקדשי לי בתמרה זו התקדשי לי בזו, אם יש באחת מהן שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת									■			מו:
בזו ובזו ובזו, אם יש שוה פרוטה בכלן - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת.									■			מו:
היתה אוכלת ראשונה ראשונה - אינה מקודשת עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה.									■			מו:
מאן תנא התקדשי התקדשי?									^			מו:
ר"ש היא	רבה:								!	◇		מו:
עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד.	דאמר: [רבי שמעון]								■	!	◇	מו:
בזו ובזו ובזו, אם יש בכלן ש"פ כ'.									■			מו:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
קידושין-האיש מקדש	מאי דאמר												
מימרא	מאי דאמר												
אהייא?												◇	מז
אילמא ארישא												!	מז
מאי איריא אוכלת? אפי' מנחת נמי, דהא התקדשי לי בוז קאמר												ז	מז
אלא אסיפא.												!	מז
ואפילו בקמייתא? והא מלוה היא												ז	מז
הרי שלחן והרי בשר והרי סכין, ואין לנו פה לאכול.	רבי יוחנן:											◇	מז
לעולם ארישא, ולא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא מנחת, דאי איכא שוה פרוטה אין, אי לא לא, אבל אוכלת, הואיל ומיקרבה הנייתה - אימא גמרה ומקניא נפשה, קמ"ל.	רב ושמואל אמרי תרוייהו:											!	מז
לעולם אסיפא, ומאי עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה? עד שיהא באחרונה שוה פרוטה.	רבי אמי:											!	מז
שמע מינה מדרבי אמי תלת: שמע מינה המקדש במלוה - אינה מקודשת, ושמע מינה המקדש במלוה ופרוטה - דעתה אפרוטה, ושמע מינה מעות בעלמא חוזרים	רבא:											◇	מז
המקדש אחותו רב אמר מעות חוזרים	אתמר: [רב]											◇	מז
מעות מתנה	שמואל:											◇	מז
רב אמר מעות חוזרים אדם יודע שאין קידושין תופסין באחותו וגמר ונתן לשם פקדון	[רב]											■	מז
ונימא לה לשם פקדון												ז	מז
סבר לא מקבלה												!	מז
ושמואל אמר מעות מתנה אדם יודע שאין קידושין תופסין באחותו וגמר ונתן לשם מתנה	[שמואל]											■	מז
ונימא לה לשם מתנה												ז	מז
סבר כסיפא לה מילתא												!	מז
המפריש חלתו קמח אינו חלה וגזל ביד כהן	מתיב רבינא:											◇	מז
ואמאי גזל ביד כהן נימא יודע אדם שאין מפרישים חלה קמח ונתן לשם מתנה												◇	מז
שאני התם דנפק חורבא מינה, זימנין דאית ליה לכהן פחות מחמש רבעים קמח והאי אליש ליה בהדי הדדי וקסבר נתקנה עיסתו ואתי למיכלה בטיבלה												!	מז
והאמרת יודע אדם שאין מפרישים חלה קמח												ז	מז
יודע ואינו יודע, יודע שאין מפרישים חלה קמח ואינו יודע דסבר טעמייהו מאי משום טירחא דכהן וטירחא דכהן אחילתיה												!	מז
ותיהוי תרומה ולא תאכל עד שיוציא עליה תרומה ממקום אחר												ז	מז
מן הנקוב על שאינו נקוב תרומה ולא תאכל עד שיוציא עליה תרומה ומעשר ממקום אחר	מי לא תנן:											◇	מז
בתרי מני צאית בחד מנא לא צאית												!	מז
ואיבעית אימא לעולם כהן מיצת ציית וקסבר בעל הבית נתקנה עיסתו ואתי למיכל בטיבלא												!	מז
והאמרת יודע אדם שאין מפרישים חלה קמח												ז	מז
יודע ואינו יודע, יודע שאין מפרישים חלה קמח ואינו יודע דסבר טעמייהו מאי משום טירחא דכהן וטירחא דכהן קבלה עליה												!	מז
ותיהוי תרומה ולא תאכל עד שיוציא עליה תרומה ממקום אחר												ז	מז
מן הנקוב על שאינו נקוב תרומה אחר ויחזור ויתרום	מי לא תנן:											◇	מז

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
---	---

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא אוקימנה בתרי מני צאית בחד מנא לא צאית												◇
התורם קישות ונמצא מרה אבטיח ונמצאת סרוח תרומה ויחזור ויתרום	והתנן: [חכמים]											◇
שאני התם דמדאורייתא תרומה מעליא היא בדרבי אלעאי												◇
מנין לתורם מן היפה על הטובה שתרומתו תרומה שנאמר ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו, אם אינו קדוש נשיאות חטא למה? מכאן לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה	דאמר רבי אלעאי:											◇
לא שנו אלא דאמר לה בוז ובוזו, אבל אמר לה באלו - אפילו אוכלת נמי מקודשת, כי קא אכלה - מדנפשה קאכלה.	רבא:											◇
התקדשי לי באלון ברמון ובאגוז, או שאמר לה התקדשי לי באלו, אם יש בכולן שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת	תניא כותיה דרבא:											◇
בוז ובוזו ובוזו, אם יש בכולם שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת												◇
בוז נטלתו ואכלתו בוז נטלתו ואכלתו, ועוד בוז ועוד בוז - אינה מקודשת עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה.												◇
האי באלון ברמון באגוז היכי דמי?												◇
אילימא דאמר לה או באלון או ברמון או באגוז												◇
אם יש בכולן שוה פרוטה מקודשת, והא או קאמר												◇
ואלא באלון וברמון ובאגוז												◇
היינו בוז ובוזו ובוזו												◇
אלא לאו דאמר לה באלו.												◇
או שאמר לה התקדשי לי באלו	הא מדקתני סיפא:											◇
מכלל דרישא לאו באלו עסקינן												◇
פירושי קא מפרשי: התקדשי לי באלון ברמון באגוז כיצד? כגון דאמר לה התקדשי לי באלו												◇
בוז נטלתו ואכלתו, אם יש באחת מהם שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת	וקתני סיפא:											◇
ואילו רישא לא קא מפליג בין אוכלת למנחת												◇
שמע מינה: כל היכא דאמר לה באלו, כי קא אכלה - מנפשה קא אכלה, שמע מינה.												◇
הניחא למאן דאמר דאסיפא קאי, ומאי עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה? עד שיהא באחרונה שוה פרוטה, הכי נמי עד שיהא באחרונה שוה פרוטה אלא לרב ושמואל דאמרי תרויהו ארישא קאי, ואוכלת איצטריכא ליה, הכא כללי קחשיב, פרטי לא קא חשיב												◇
הא מני? רבי היא												◇
לא שנא כזית כזית ולא שנא כזית וכזית - פרטא הוי.	דאמר: [רבי]											◇
המקדש במלוה - אינה מקודשת, מלוה להוצאה ניתנה.	רב:											◇
נימא כתנאי:												◇
המקדש במלוה - אינה מקודשת	[ת"ק]											◇
מקודשת	יש אומרים:											◇
מאי לאו בהא קמיפלגי:												◇
מלוה להוצאה ניתנה	דמר סבר: [רב]											◇
מלוה לאו להוצאה ניתנה.	ומר סבר: [יש אומרים]											◇

<p>disputants-חולקים</p> <p>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>קושיא-challenge</p> <p>שאלה-question</p> <p>תירוץ-answer!</p> <p>ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ								
ומסברא?					ז					מז
ושוים, במכר - שזה קנה	אימא סיפא:				ז	■	◊			מז
אי אמרת מלוה להוצאה ניתנה, במאי קני?					ז					מז
הונא חברין מוקים לה במילי אחרוי, והכא במאי עסקינן - כגון שאמר לה התקדשי לי במנה, ונמצא מנה חסר דינר	רב נחמן:				!		◊			מז
כסיפא לה מילתא למיתבעיה	מר סבר: [רב]				!	■	◊			מז
לא כסיפא לה מילתא למיתבעיה.	ומר סבר: [יש אומרים]				!	■	◊			מז
התקדשי לי במנה, ונתן לה דינר - הרי זו מקודשת וישלים	ואלא הא דאמר רבי אלעזר:				ז	■				מז
לימא, כתנאי אמרה לשמעתיך					ז					מז
מנה חסר דינר - כסיפא לה מילתא למיתבעיה, מנה חסר תשעים ותשע - לא כסיפא לה מילתא למיתבעיה.	אמרי:				!					מז
האומר לאשה התקדשי לי בפקדון שיש לי בידך, והלכה ומצאתו שנגנב או שאבד, אם נשתייר הימנו שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת, ובמלוה, אף על פי שלא נשתייר הימנו שוה פרוטה - מקודשת	מיתובי: [ת"ק]				ז	■	◊			מז
מלוה הרי היא כפקדון	רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר:				ז	■	◊			מז
עד כאן לא פליגי, אלא דמר סבר: מלוה אע"ג דלא נשתייר הימנה שוה פרוטה, ומר סבר: נשתייר הימנה שוה פרוטה - אין, ואי לא נשתייר הימנה שוה פרוטה - לא, אבל דכולי עלמא מקדש במלוה - מקודשת					ז					מז:
ותסברא הא מתרצתא? הא משבשתא היא. האי פקדון היכי דמי? אי דקביל עליה אחריות, היינו מלוה אי דלא קביל עליה אחריות, אי הכי, אדתי סיפא: ובמלוה, אע"פ שלא נשתייר הימנה שוה פרוטה - מקודשת, נפלוג וניתני בדידה: במה דברים אמורים - שלא קבלה עליה אחריות, אבל קבלה עליה אחריות, אע"ג דלא נשתייר הימנה שוה פרוטה - מקודשת	רבא:				ז					מז:
אלא תריץ הכי:	[רבא]				!					מז:
ובמלוה, אע"פ שנשתייר הימנה שוה פרוטה - אינה מקודשת	[ת"ק]				!	■	◊			מז:
מלוה הרי היא כפקדון.	רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר:				!	■	◊			מז:
במאי קמפלגי?					^					מז:
במלוה ברשות בעלים לחזרה והוא הדין לאונסין קמפלגי	רבה, אשכחתינהו לרבנן בבי רב דיתבי וקאמרי:				!					מז:
מלוה ברשות לוח קיימא והוא הדין לאונסים	דמר סבר: [ת"ק]				!	■	◊			מז:
מלוה ברשות בעלים קיימא והוא הדין לאונסים	ומר סבר: [רבי מאיר]				!	■	◊			מז:
לאונסים - כולי עלמא לא פליגי דברשות לוח קיימי, מאי טעמא? לא גרעא משאלה, מה שאלה הדרה בעינא חייב באונסים, מלוה לא כל שכן, אלא הכא מלוה ברשות בעלים לחזרה איכא בינייהו.	ואמינא להו: [רבה]					■				מז:
השואל קורדום מחבירו, ביקע בו - קנאו, לא ביקע בו - לא קנאו	ואלא הא דאמר רב הונא:				ז	■				מז:
לימא, כתנאי אמרה לשמעתיך					ז					מז:
לא, עד כאן לא פליגי - אלא במלוה דלא הדרה בעינא, אבל בשאלה דהדרה בעינא, דברי הכל ביקע בו - אין, לא ביקע בו - לא קנאו.					!					מז:
נימא כתנאי:					ז					מז:
התקדשי לי בשטר חוב, או שהיה לו מלוה ביד אחרים והירשה עליהם, ר"מ אומר: מקודשת	[רבי מאיר]				ז	■	◊			מז:
אינה מקודשת	חכמים:				ז	■	◊			מז:
האי שטר חוב היכי דמי?					ז		^			מז:
אילימא שטר חוב דאחרים					ז		!			מז:

disputants-חולקים ◇ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ❏ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היינו מלוה ביד אחרים				ז								מז:
אלא לאו שטר חוב דידה					ז		!					מז:
ובמקדש במלוה קמיפלגי						ז						מז:
לעולם שטר חוב דאחרים, והכא במלוה בשטר ובמלוה על פה קא מיפלגי.								!				מז:
במלוה בשטר במאי פליגי?								^				מז:
בפלוגתא דרבי ורבנן קמיפלגי								!				מז:
אותיות נקנות במסירה, דברי רבי	דתניא: [רבי]									!		מז:
בין שכתב ולא מסר, בין שמסר ולא כתב - לא קנה עד שיכתוב וימסור	חכמים:										!	מז:
מר אית ליה דרבי	[יש אומרים]										!	מז:
ומר לית ליה דרבי.	[רב]										!	מז:
ואיבעית אימא: דכ"ע לית להו דרבי, והכא בדרב פפא קמיפלגי											!	מז:
האי מאן דזבין שטרא לחבריה - צריך למיכתב ליה קני לך הוא וכל שעבודיה	דאמר רב פפא:										!	מז:
מר אית ליה דרב פפא	[רב]										!	מז:
ומר לית ליה דרב פפא.	[יש אומרים]										!	מז:
ואיבעית אימא: דכולי עלמא אית להו דרב פפא, והכא בדשמואל קמיפלגי											!	מז:
המוכר שטר חוב לחבירו וחזר ומחלו - מחול, ואפי' יורש מוחל	דאמר שמואל:										!	מז:
דמר אית ליה דשמואל	[רב]										!	מז:
ומר לית ליה דשמואל.	[יש אומרים]										!	מז:
ואיבעית אימא: דכ"ע אית להו דשמואל, והכא באשה קמיפלגי											!	מז:
אשה סמכה דעתה, מימר אמרה: לא שביק ליה לדידי ומחל ליה לאחריני	מר סבר: [יש אומרים]										!	מז:
אשה נמי לא סמכה דעתה.	ומר סבר: [רב]										!	מז:
במלוה על פה במאי פליגי?											^	מז:
בדרב הונא אמר רב											!	מז:
מנה לי בידך תנהו לפלוני, במעמד שלשתן - קנה	דאמר רב הונא אמר רב:										!	מז:
כי קאמר רב - ה"מ בפקדון, אבל מלוה לא	מר סבר: [רב]										!	מז:
לא שנא מלוה ולא שנא פקדון.	ומר סבר: [יש אומרים]										!	מז:
נימא כתנאי:											ז	מז:
התקדשי לי בשטר - ר"מ אומר: אינה מקודשת	[רבי מאיר]										ז	מז:
מקודשת	רבי אלעזר:										ז	מז:
שמין את הנייר, אם יש בו שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת	חכמים:										ז	מז:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer! ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האי שטר ה"ד?									^	;		מח.
אילמא שט"ח דאחרים									!	;		מח.
קשיא דר"מ אדר"מ									;	;		מח.
אלא בשט"ח דידה									!	;	◇	מח.
ובמקדש במלוה קא מיפלגי										;	◇	מח.
הכא במאי עסקינן - כגון שקדשה בשטר שאין עליו עדים, ור"מ לטעמיה	רב נחמן בר יצחק:								!		◇	מח.
עדי חתימה כרת'	דאמר: [רבי מאיר]								◆	■	!	◇
ור' אלעזר לטעמי'									!		◇	מח.
עדי מסירה כרת'	דאמר: [רבי אלעזר]								◆	■	!	◇
ורבנן מספקא להו אי כר"מ אי כרבי אלעזר, הלכך שמין את הנייר, אם יש בו שוה פרוטה - מקודשת ואם לאו - אינה מקודשת.	[רבנן]									■	!	◇
ואיבעית אימא: כגון שכתבו שלא לשמה, ובדר"ל קמיפלגי										!	◇	מח.
שטר אירוסין שכתבו שלא לשמה, מהו? הויה ליציאה מקשינן, מה יציאה בעינן לשמה אף הויה נמי בעינן לשמה, או דלמא הויות להדדי מקשינן, מה הויה דכסף לא בעינן לשמה, אף הויה דשטר לא בעינן לשמה?	דבעי ריש לקיש:								^	!	◇	מח.
בתר דבעיא הדר פשטה: (דברים כד) ויצאה והיתה - מקיש הויה ליציאה	[ריש לקיש]								!	!	◇	מח.
מר אית ליה דר"ל	[רב]								◆	■	!	מח.
ומר לית ליה דר"ל.	[יש אומרים]								◆	■	!	מח.
ואי בעית אימא: דכ"ע אית להו דר"ל, והכא במאי עסקינן - שכתבו לשמה ושלא מדעתה, ובפלוגתא דרבא ורבינא ורב פפא ורב שרביא קמיפלגי										!	◇	מח.
כתבו לשמה ושלא מדעתה - רבא ורבינא אמרי: מקודשת	דאיתמר: [רבא ורבינא]								◆	■	!	◇
אינה מקודשת.	רב פפא ורב שרביא:								◆	■	!	◇
נימא כהני תנאי										;	◇	מח.
עשה לי שירים נזמים וטבעות ואקדש אני לך, כיון שעשאן - מקודשת, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]								◆	■	;	◇
אינה מקודשת עד שיגיע ממון לידה	חכמים:								◆	■	;	◇
האי ממון ה"ד?									^	;	מח.	
אילמא אותו ממון									!	;	מח.	
מכלל דת"ק סבר: אפי' אותו ממון נמי לא? אלא במאי (בו) מקדשא?									;	;	מח.	
אלא לאו בממון אחר									!	;	◇	מח.
ושמע מינה במקדש במלוה קמיפלגי, וסברי, דכ"ע - ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף והוה מלוה, מאי לאו בהא קמיפלגי:									■	;	◇	מח.
המקדש במלוה - מקודשת	דמר סבר: [רבי מאיר]								◆	■	;	מח.
המקדש במלוה - אינה מקודשת	ומר סבר: [חכמים]								◆	■	;	מח.
לא, דכולי עלמא - מקדש במלוה אינה מקודשת, והכא בישנה לשכירות מתחלה ועד סוף קמיפלגי									!	;	◇	מח.
אינה לשכירות אלא בסוף	מר סבר: [רבי מאיר]								◆	■	!	◇

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר													
מימרא														
ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף.	ומר סבר: [חכמים]													מח:
ואיבעית אימא: דכ"ע - ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף, ומקדש במלוה אינה מקודשת, והכא באומן קונה בשבבא כלי קמפיילגי:														מח:
אומן קונה בשבבא כלי	מר סבר: [רבי מאיר]													מח:
אין אומן קונה בשבבא כלי.	ומר סבר: [חכמים]													מח:
ואי בעית אימא: דכ"ע - אין אומן קונה בשבבא כלי, וישנה לשכירות מתחלה ועד סוף, ומקדש במלוה אינה מקודשת, והכא במאי עסקינן - כגון שהוסיף לה נופך משלו														מח:
מלוה ופרוטה - דעתיה אפרוטה	מר סבר: [רבי מאיר]													מח:
דעתיה אמלוה.	ומר סבר: [חכמים]													מח:
ובפלוגתא דהני תנאי:														מח:
בשכר שעשיתי עמך - אינה מקודשת, בשכר שאעשה עמך - מקודשת	דתניא: [ת"ק]													מח:
בשכר שאעשה עמך - אינה מקודשת, וכל שכן בשכר שעשיתי עמך	רבי נתן:													מח:
באמת אמרו: בין בשכר שעשיתי, בין בשכר שאעשה עמך - אינה מקודשת, ואם הוסיף לה נופך משלו - מקודשת	רבי יהודה הנשיא:													מח:
בין ת"ק לרבי נתן איכא בינייהו שכירות														מח:
בין רבי נתן לר' יהודה הנשיא איכא בינייהו מלוה ופרוטה:														מח:
מלוה ופרוטה - דעתיה אמלוה	מר סבר: [רבי נתן]													מח:
דעתיה אפרוטה.	ומר סבר: [רבי יהודה הנשיא]													מח:
התקדשי לי בכוס זה של יין ונמצא של דבש, של דבש ונמצא של יין, בדינר זה של כסף ונמצא של זהב, של זהב ונמצא של כסף, על מנת שאני עשיר ונמצא עני, עני ונמצא עשיר - אינה מקודשת	[ת"ק]													מח:
אם הטעה לשבח - מקודשת.	ר"ש:													מח:
התקדשי לי בכוס זה - תני חדא: בו ובמה שבתוכו	ת"ר: [תני חדא]													מח:
בו ולא במה שבתוכו	ותניא אידך:													מח:
במה שבתוכו ולא בן	ותניא אידך:													מח:
ולא קשיא: הא במיא, הא בחמרא, הא בציהרא.														מח:
אם הטעה לשבח - הרי זו מקודשת.	[ר"ש]													מח:
ולית ליה לר"ש:														מח:
יין ונמצא חומץ, חומץ ונמצא יין - שניהם יכולין לחזור בהם	[תנן]													מח:
אלמא, איכא דניחא ליה בחלא ואיכא דניחא ליה בחמרא, הכא נמי, איכא ניהא ליה בכספא ולא ניהא ליה בדהבא														מח:
אשכחתי לאבוי דיתבי ומסבר ליה לבריה: הכא במאי עסקינן - כגון שאמר לשלוחו הלויני דינר של כסף ולך וקדש לי אשה פלונית, והלך והלוה של זהב	רב שימי בר אשי:													מח:
קפידא	מר סבר: [ת"ק]													מח:
מראה מקום הוא לו.	ומר סבר: [ר"ש]													מח:
אי הכי התקדשי לי, התקדשי לו מיבעי ליה הטעה לשבח, הטעהו לשבח מיבעי ליה נמצא, מעיקרא נמי דזהב הוה														מח:
הכא במאי עסקינן - כגון שאמרה היא לשלוחה צא וקבל לי קדושי מפלוני שאמר לי התקדשי לי בדינר של כסף, והלך ונתן לו דינר של זהב	אלא אמר רבא: אני וארי שבחבורה תרגימנא, ומנו? ר' חייא בר אבין:													מח:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ				
קידושין-האיש מקדש	מימרא	מאן דאמר						
קפידא	מר סבר: [ת"ק]		◆	■	!	◇		מת:
מראה מקום היא לו	ומר סבר: [ר"ש]		◆	■	!	◇		מת:
ומאי נמצא? דקא צייר בבלייתא.					!			מת:
ר"ש ורשב"ג ור"א, כולהו סבירא להו מראה מקום הוא לו.	אביי:				■	◇		מת:
ר"ש					^			מת:
הא דאמרן.					!			מת:
רשב"ג					^			מת:
גט פשוט - עדיו מתוכו, מקושר - עדיו מאחוריו פשוט שכתבו עדיו מאחוריו, ומקושר שכתבו עדיו מתוכו - שניהם פסולים	דתנן: [ת"ק]		◆	■	!	◇		מת:
מקושר שכתבו עדיו מתוכו - כשר, שיכול לעשותו פשוט	ר' חנינא בן גמליאל:		◆	■	!	◇		מת:
הכל כמנהג המדינה	רבן שמעון בן גמליאל		◆	■	!	◇		מת:
והוינן בה, ותנא קמא לית ליה מנהג המדינה?					!			מת:
באתרא דנהיגי בפשוט ועבד ליה מקושר, א"נ באתרא דנהיגי במקושר ועבד ליה פשוט - כולי עלמא לא פליגי דודאי קפידא, כי פליגי - באתרא דנהיגי בין בפשוט בין במקושר, ואמר ליה עביד לי פשוט, ואזל ועבד ליה מקושר	ואמר רב אשי:				!	!	◇	מת:
קפידא	מר סבר: [ת"ק]				!	!	◇	מת:
מראה מקום הוא לו.	ומר סבר: [רשב"ג]				!	!	◇	מת:
ר' אלעזר					^			מת:
האשה שאמרה התקבל לי גיטי ממקום פלוני, וקבל לה גיטה ממקום אחר - פסול	דתנן: [ת"ק]		◆	■	!	◇		מת:
מכשיר	רבי אלעזר:		◆	■	!	◇		מת:
מראה מקום היא לו.	אלמא קסבר: [ר"א]				!	◇		מת: